

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.020 van 13 januari 2014
in de zaak A. 198.462/IX-8125**

In zake: Dieter DEFORCE
woonplaats kiezend te 8520 Kuurne
Kortrijksestraat 3

tegen:

de UNIVERSITEIT GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te 9000 Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 8 december 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 17 september 2010 van de raad van bestuur van de Universiteit Gent, waarbij Serge Van Calenbergh benoemd wordt tot voltijds hoogleraar in de faculteit Farmaceutische Wetenschappen van de Universiteit Gent.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 213.206 van 12 mei 2011 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verzoekende partij heeft een toelichtende memorie ingediend.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting ingediend en de verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 januari 2014.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, en advocaat Samuel Mens, die *loco* advocaat Patrick Devers verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Bij besluit van 23 november 2009 van de raad van bestuur van de Universiteit Gent, wordt voor de faculteit Farmaceutische Wetenschappen in de ZAP-formatie 2010 één gecontingenteerde bevordering naar hoogleraar toegerekend.

Onder anderen verzoeker, voltijds hoofddocent, en Serge Van Calenbergh stellen zich kandidaat.

Op 23 februari 2010 formuleert de facultaire beoordelingscommissie het volgende advies:

“dat de toetsing van de onderzoekscurricula naar objectieve maatstaven leidde tot een differentiëring van de kandidaten in twee groepen: enerzijds, met het sterkste onderzoekscurriculum, S. Van Calenbergh en [...]; anderzijds D. Deforce en [...].”

Op 15 april 2010 formuleert de beoordelingscommissie volgende conclusie:

“op basis van de inhoud van bovenstaande verslagen en het resultaat van de geheime stemming, adviseert de commissie om prof. S. Van Calenbergh te bevorderen tot hoogleraar. Grondige analyse van de luiken onderwijs, onderzoek en dienstverlening in het dossier van elke kandidaat heeft aangetoond dat (a) het verschil in de onderwijsdossiers van de vier kandidaten gering is, (b) prof. D. Deforce het sterkst scoort op het vlak van externe dienstverlening en (c) prof. [...] het sterkst scoort op het vlak van interne dienstverlening en (d) prof. S. Van Calenbergh het sterkste onderzoeksdossier voorlegt, wat de doorslag heeft gegeven om hem voor te stellen voor bevordering.”

Het verslag van de bevorderingscommissie wordt ter kennis gebracht aan de kandidaten, die de gelegenheid krijgen om opmerkingen over te maken aan het decanaat, wat verzoeker vervolgens ook doet.

Op 1 juli 2010 bekrachtigt de faculteitsraad de voordracht van Serge Van Calenbergh voor bevordering naar hoogleraar en op 17 september 2010 beslist de raad van bestuur Serge Van Calenbergh met ingang van 1 oktober 2010 te benoemen tot voltijds hoogleraar in de faculteit Farmaceutische Wetenschappen van de Universiteit Gent. Deze beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

“De commissie heeft de verdiensten van elke kandidaat met betrekking tot onderwijs, onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening grondig met elkaar vergeleken. Hieruit blijkt volgens de commissie dat (a) S. Van Calenbergh en [...] de hoogste scores halen voor onderzoek, (b) er geen relevante inhoudelijke verschillen zijn op het vlak van onderwijs (het betreft hier vier goede onderwijsdossiers waartussen volgens de commissie geen differentiëring mogelijk is), (c) [...] het sterkst scoort voor interne dienstverlening en (d) D. Deforce het sterkst scoort voor externe dienstverlening.

Rekening houdend met het feit dat volgens de commissie de luiken onderzoek en onderwijs een grotere impact verdienen in de beoordeling van de curricula van (hoofd)docenten, besluit de commissie tot een indeling van de kandidaten in eerste orde (S. Van Calenbergh en [...]) en tweede orde (D. Deforce en [...]). Verder rekening houdend met het feit dat S. Van Calenbergh als ZAP de totaal nieuwe onderzoekseenheid medicinale chemie aan de UGent heeft gestart en opgebouwd, terwijl [...] de reeds bestaande onderzoekseenheid farmaceutische technologie verder mee heeft uitgebouwd, besluit de commissie S. Van Calenbergh voor te stellen voor bevordering. De commissie stelt expliciet dat deze overweging niet prioritair geweest is in de initiële ranking van de kandidaten, doch enkel in overweging wordt genomen om de prestaties van S. Van Calenbergh en [...] verder te differentiëren.

Gelet op de vereisten bepaald in art. 6 van het Reglement van de Universiteit Gent betreffende de benoeming of aanstelling, bevordering, evaluatie en beroep van de leden van het Zelfstandig Academisch Personeel, en overwegend dat S. Van Calenbergh publiceert in tijdschriften met een hoog internationaal wetenschappelijk niveau, dat hij een ruime ervaring heeft in het leiden van doctoraten en met het opzetten van onderzoeksprojecten waarvoor hij de nodige fondsen wist te verwerven, dat hij over een ruime onderwijservaring beschikt en onderwijs verstrekt dat inhoudelijk actueel is en op een didactisch verantwoorde wijze wordt verstrekt, bevestigt de commissie de oorspronkelijke conclusie (zie verslag van 15 april 2010) dat S. Van Calenbergh in sterkere mate dan de andere kandidaten voldoet aan de vooropgestelde vereisten teneinde een bevordering tot hoogleraar te rechtvaardigen en adviseert op basis van de hierboven beschreven argumenten de bevordering van S. Van Calenbergh tot hoogleraar.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4.1. De verwerende partij heeft in deze zaak geen enkel verweer gevoerd. Nadat zij kennis nam van het voor haar ongunstig auditoraatsverslag, vraagt zij enkel de voortzetting van de procedure, waarbij zij verklaart dat tussen haar en verzoeker een “gentlement’s agreement” tot stand is gekomen, mede inhoudende dat hij afstand zou doen van het beroep.

4.2. In zijn laatste memorie ontkent verzoeker formeel dat hij afstand zou willen doen van het beroep of dat hij zich daartoe verbonden zou hebben.

4.3. Vastgesteld zij dat de verwerende partij alleszins in gebreke blijft haar bewering, dat tussen partijen een soort dading tot stand zou zijn gekomen of andere regelingen zouden zijn getroffen die een weerslag kunnen hebben op de ontvankelijkheid van het beroep, met enig stuk te documenteren.

Zoals verzoeker in de laatste memorie onderstreept, heeft hij nooit in de loop van de procedure aan de Raad een afstand van het geding meegedeeld.

4.4. Wat de verwerende partij heeft geschreven in haar verzoek tot voortzetting is bijgevolg niet van aard te doen twijfelen aan de ontvankelijkheid van het beroep.

V. Onderzoek van het tweede middel

5. Een tweede middel is geput uit de schending van, onder meer, de plicht tot materiële motivering als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoeker betoogt dat de verdiensten inzake ‘onderwijs’ en ‘wetenschappelijke dienstverlening’ op grond van de toepasselijke regelgeving essentiële pijlers zijn in de beoordeling van de kandidaten tot bevordering als hoogleraar. Anders dan geoordeeld door de commissie, zijn er volgens verzoeker duidelijk relevante inhoudelijke verschillen in de verdiensten van de kandidaten. Door deze verschillen te negeren miskent de commissie voormeld beginsel en motiveert zij haar beoordeling op onjuiste feitelijke gronden. Verzoeker zet zijn kritiek uitvoerig – van bladzijde acht tot bladzijde negentien van het inleidend verzoekschrift – en in detail, met voorbeelden gestoffeerd uiteen.

6.1. Na onderzoek van de zaak zet het daartoe aangestelde lid van het auditoraat in haar verslag op beredeneerde wijze uiteen:

- dat wat de beoordeling van de kwantiteit van de onderwijsopdracht betreft, door de verwerende partij wordt geoordeeld dat een rangschikking kan worden opgesteld, waaruit verschillen blijken, maar dat nergens verduidelijkt wordt hoe deze

rangschikking, samen genomen met de beoordeling van de kwaliteit van het onderwijsdossier, uiteindelijk tot de conclusie in het gemotiveerd advies dient te leiden dat “er geen relevante inhoudelijke verschillen zijn op het vlak van onderwijs (het betreft vier goede onderwijsdossiers waartussen volgens de commissie geen differentiëring meer mogelijk is)”;

- dat bij de beoordeling van de kwantiteit van de onderwijsopdracht zonder deugdelijk motief slechts rekening wordt gehouden met het lopende academiejaar terwijl voor de beoordeling van de kwaliteit van de onderwijsdossiers de onderwijsbeoordelingen over alle jaren als (hoofd)docent in aanmerking worden genomen;
- dat de commissie weliswaar stelt dat verzoeker het sterkste scoort voor externe dienstverlening, maar dat het niet blijkt of en hoe de commissie deze score heeft betrokken bij de uiteindelijke vergelijking van al de kandidaten;
- dat de beoordelingscommissie zonder gegronde reden twee subcriteria met betrekking tot de A1 publicaties heeft gewijzigd nádat zij de kandidaten had gerangschikt voor deze subcriteria en nádat verzoeker deze rangschikking in zijn bezwaar *in concreto* had betwist;
- dat verzoeker kan worden bijgevalen dat voor andere subcriteria het criterium ‘sinds ZAP’ niet is verantwoord als basis voor vergelijking van de verdiensten;
- dat niet blijkt of en hoe de rangschikking van de kandidaten voor de andere criteria (zoals de analyse van octrooien, extern gefinancierde PhD mandaten, extern gefinancierde post-doc mandaten en de analyse van het aantal verdedigde en lopende doctoraten) mee in de beoordeling van het onderdeel onderzoek is betrokken;
- dat uit geen van de verslagen, noch uit enig ander stuk van het voorgelegd administratief dossier blijkt dat de commissie met de taakomschrijving van de kandidaten rekening heeft gehouden, alhoewel de verwerende partij door het vastleggen van die taakomschrijving zelf een verdeling oplegt inzake tijdsbesteding aan onderwijs, onderzoek en dienstverlening zodat afbreuk wordt gedaan aan de lijnen die zijzelf heeft uitgezet.

6.2. Daarenboven merkt het auditoraat op:

- dat de vereiste doorzichtigheid op het vlak van de vergelijking van titels en verdiensten van de kandidaten slechts mogelijk is wanneer de rangschikking gegeven voor de A1-publicaties wordt ondersteund door een verantwoording die laat begrijpen hoe tot deze rangschikking is besloten; dat in het licht van de door verzoeker geformuleerde kritiek van de verwerende partij mocht worden verwacht dat zij de stukken zou voorleggen die de door de commissie gehanteerde rangschikking feitelijk kunnen staven; dat de auditeur-verslaggever aan de verwerende partij nog uitdrukkelijk in het kader van de instructie van de zaak heeft gevraagd om de bibliometrische analyse van de A1-publicaties voor te leggen, waarop de commissie heeft gesteund om tot de voormelde rangschikking te komen; dat de verwerende partij daaraan geen gevolg heeft gegeven; dat door haar gebrek aan verweer en medewerking om de noodzakelijke overtuigingsstukken voor te leggen, de verwerende partij het verzoeker, het auditoraat en de Raad materieel onmogelijk maakt om de correctheid van de vergelijking van de verdiensten van de kandidaten op het vlak van de A1-publicaties na te gaan en dat dit gelijk staat met het ontbreken van de rechtens vereiste feitelijke grondslag voor de door de commissie gehanteerde rangschikking;
- dat niet is aangetoond of en hoe bij de beoordeling van de verdiensten van de kandidaten op vlak van onderzoek rekening is gehouden met de aan hen toegekende wetenschappelijke projecten omdat bij gebrek aan medewerking van de verwerende partij, niettegenstaande de uitdrukkelijke vraag van de auditeur-verslaggever om de relevante stukken voor te leggen, de verwerende partij heeft nagelaten de daarop betrekking hebbende tabellen en analyse voor te leggen.

6.3. Vermits het bestreden besluit van de raad van bestuur is gesteund op het gemotiveerd voorstel van 1 juli 2010 van de faculteit Farmaceutische Wetenschappen die zelf het gemotiveerd advies van de facultaire beoordelingscommissie tot het zijne maakt, kleven de door verzoeker gesignaleerde en door het auditoraat bijgevallen gebreken ook aan het bestreden besluit.

6.4. Op grond van de vaststellingen, samengevat weergegeven *sub* 6.1 tot 6.3, concludeert het auditoraat in die mate tot de gegrondheid van het tweede middel.

7. De verwerende partij heeft verzuimd de medewerking te verlenen met de rechter, die in het algemeen van elke procespartij wordt verwacht en in het bijzonder van een verwerende partij bij het overleggen van haar administratief dossier. Zij heeft zich ook onthouden van elk inhoudelijk verweer, door in de schorsingsprocedure geen nota met opmerkingen en in de procedure ten gronde geen memorie van antwoord noch een laatste memorie in te dienen.

8. Daargelaten of deze proceshouding reeds weerspiegelt wat de verwerende partij zelf denkt over de wettigheid van haar besluit, mag de Raad van State in die omstandigheid zich ertoe bepalen, na een eigen onderzoek van het verzoekschrift en een toetsing aan de beschikbare stukken van het administratief dossier, de vaststellingen van het auditoraat bij te vallen en zijn conclusie te delen.

9. Het middel is in de besproken mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van 17 september 2010 van de raad van bestuur van de Universiteit Gent, waarbij Serge Van Calenbergh benoemd wordt tot voltijds hoogleraar in de faculteit Farmaceutische Wetenschappen van de Universiteit Gent.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 13 januari 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren